

F. t. l. om ændr. af l. om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

I den nye § 6, stk. 1, fastsættes de nærmere bestemmelser om, på hvilke ejendomme de nedsatte grundskyldpromiller skal finde anvendelse. Det bestemmes, at læmpelse skal ydes til enhver ejendom, der på tidspunktet for den vurdering, der lægges til grund ved skatteberegningen, benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Det er således vurderingsmyndighederne, der i forbindelse med de almindelige vurderinger og årsomvurderinger skal tage stilling til, hvorvidt de enkelte ejendomme anvendes til de nævnte formål, og en eventuel overgang for en ejendom til eller fra benyttelse til disse formål får først virkning for skatteberegningen, når ejendommen efter ændringen har været genstand for ny vurdering, og denne har fået skattemæssig virkning, d. v. s. i almindelighed fra begyndelsen af det efter vurderingen følgende skatteår.

Såfremt kun en del af en ejendom benyttes til de nævnte formål, finder i henhold til det foreslåede stk. 4 den nedsatte grundskyldpromille alene anvendelse på den del af den afgiftspligtige grundværdi, der falder på denne del. Hvor en del af en ejendom benyttes til landbrug m. v., medens den øvrige del benyttes til andre formål, f. eks. egentlig skovdrift eller grusgravning, skal der følgelig af vurderingsmyndighederne foretages en fordeling af den afgiftspligtige grundværdi på den del af arealet, der anvendes til landbrug m. v., og den øvrige del. Den nedsatte grundskyldpromille skal herefter kun anvendes ved beskatningen af den førstnævnte del, medens der for den sidstnævnte dels vedkommende skal beregnes grundskyld med den fulde kommunale grundskyldpromille.

Hvor grundværdierne for en del af en ejendom pr. arealenhed overstiger det af ligningsrådet fastsatte beløb, medens grundværdien for den øvrige del er lavere, må der tillige af oppebørselsmyndigheden foretages en fordeling af grundværdien på de 2 dele på grundlag af vurderingsmyndighedernes specifikation af grundværdien. For den førstnævnte dels vedkommende skal grundskylden herefter beregnes med den fulde amtskommunale grundskyldpromille af den del af den afgiftspligtige grundværdi, der pr. arealenhed overstiger det af ligningsrådet fastsatte beløb, medens den nedsatte grundskyldpromille skal anvendes såvel på den resterende (landbrugsmæssige) afgiftspligtige grundværdi for denne del som på den fulde afgiftspligtige grundværdi for den øvrige del af ejendommen.

Stk. 5 om beregningen af landbrugets forrentningsprocent svarer til bestemmelsen i § 6, stk. 4, i den gældende lov.

Ifølge stk. 6 skal statskassen yde amtskommuner

og bykommuner et årligt tilskud svarende til det beløb, hvormed grundskylden til kommunen af landbrugsejendomme er nedsat. Tilskuddene udbetales som efter den gældende lov ved indenrigsministerens foranstaltning med halvdelen inden udgangen af juni måned og med halvdelen inden udgangen af december måned.

I stk. 7 fastsættes, at indenrigsministeren som efter den gældende lov endeligt skal kunne afgøre de tvivlsspørgsmål, som bestemmelsen måtte give anledning til. Dog skal ligningsrådets fastsættelse af det i stk. 4 nævnte beløb være endelig, og afgørelserne af, hvorvidt de enkelte ejendomme er berettiget til nedsættelse af grundskyldpromillen, der som nævnt i første instans skal træffes af vurderingsrådene, skal kunne indbringes for skyldråd og landsskatteret efter de almindelige regler i vurderingsloven om påklage af vurderinger.

Til nr. 5.

Spørgsmålet om vurdering af landbrugsjord i yderzonerne er indgående behandlet i en af udvalget vedrørende forenkling af ejendomsbeskatningen den 14. december 1964 afgivet redegørelse, der er optrykt som bilag til forslaget til lov nr. 224 af 4. juni 1965 om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme. Ved denne lov blev det bl. a. bestemt, at landbrugsejendomme o. lign., der er beliggende i områder, der er omfattet af en godkendt byudviklingsplan eller en godkendt byplans landbrugszone, ikke skal vurderes efter den såkaldte „bondegårdsregel“ for så vidt angår grundværdien af jord, hvis handelsværdi overstiger jordens værdi ved benyttelse til landbrug o. lign., men at grundværdien skal ansættes efter den almindelige vurderingsregel (værdien i handel og vandel). Baggrunden for denne ordning var, at man fandt, at de vurderingsmæssige og skattepolitiske hensyn burde have prioritet forud for de planlægningsmæssige hensyn, der taler for anvendelse af „bondegårdsreglen“, jfr. nærmere forenklingsudvalgets ovennævnte redegørelse.

Under udvalgsbehandlingen af lovforslaget blev der imidlertid fra regeringens side givet tilsagn om, at der — for at tilgodese det planlægningsmæssige hensyn — i forbindelse med ændringen af den kommunale ejendomsskatte Lovgivning ville blive stillet forslag om en ordning, hvorefter der gives de ejere, hvis ejendomme rammes af den nye vurderingsregel, mulighed for at opnå henstand med den del af grundskylden, der er en følge af det ændrede vurderingsprincip, og således at henstanden bortfalder ved arealernes overførelse til inder- og mellemzone. Det har været overvejet, om henstanden også